

Sygn. akt III U 491/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 sierpnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Krzyżewska
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 sierpnia 2013r. w S.

sprawy **S. M.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wysokość świadczenia

w związku z odwołaniem S. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 14 maja 2013 r. znak (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14.05.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. z 2009r. Dz.U. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), odmówił **S. M.** ponownego ustalenia wysokości renty rodzinnej. Organ rentowy podał, że rozpatrując wniosek przekazany w pkt. II wyroku Sądu z dnia 8.05.2012r. sygn. akt III U 172/12 odmówił przeliczenia wysokości świadczenia zmarłego zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 29.10.2002r. Nieżyjący S. M. miał bowiem przyznane prawo do emerytury od 15.02.1997r. Przeliczeniu zaś podlegają świadczenia, do których prawo przyznano po 31.12.1998r. Przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. nie przewidują możliwości obliczenia renty rodzinnej z uwzględnieniem kwoty bazowej obowiązującej w dacie przyznania prawa do renty rodzinnej.

W odwołaniu od tej decyzji S. M. domagała się uwzględnienia przy wyliczaniu świadczenia kwoty bazowej obowiązującej w dacie zgonu męża tj. kwoty 2.822,66 zł. Wyraziła swoją negatywną opinię na temat sposobu wyliczania świadczenia emerytalnego męża, a później renty rodzinnej. Podkreśliła przy tym, że ich świadczenia są okradane.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji, wskazując dodatkowo, iż przepisy nie przewidują możliwości obliczenia renty rodzinnej z uwzględnieniem kwoty bazowej obowiązującej w dacie przyznania prawa do renty rodzinnej.

Sąd ustalił, co następuje:

S. M. (ur. (...)) od dnia 15.02.1997r. był uprawniony do emerytury. Do jej wyliczenia uwzględniono podstawę wymiaru składek za lata 1971-1973 i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (wvpw) w wymiarze 178,22%. Kwota bazowa po waloryzacji wynosiła 717,16zł. Staż ubezpieczeniowy wyniósł 35 lat i 2 miesiące okresów składkowych.

S. M. zmarł w dniu 18.01.2012r. i w dniu 23.01.2012r. jego żona S. M., c. A., ur. (...), wystąpiła z wnioskiem o rentę rodzinną. Skarżoną decyzją organ rentowy przyznał jej prawo do renty rodzinnej od daty zgonu męża na stałe (k. 1 akt E i k. 11 akt E).

Do ustalenia wysokości renty uwzględnił podstawę wymiaru emerytury S. M., obowiązującą w dacie jej przyznania.

Sąd zważył, co następuje:

Fakt uzyskania uprawnień do renty rodzinnej nie był kwestionowany również w sprawie III U 172/12 (III AUa 708/12). Spór dotyczył wysokości świadczenia, zwłaszcza wysokości kwoty bazowej uwzględnionej przy wyliczaniu świadczenia.

Przepis art. 73 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. z 2009r. Dz.U. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) stanowi, że renta rodzinna dla jednej osoby uprawnionej wynosi 85 % świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu.

Natomiast w myśl ust. 2 art. 73 ustawy o FUS za kwotę świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu, uważa się kwotę emerytury, z zastrzeżeniem ust. 3, lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Wbrew wywodom odwołującej do decyzji z dnia 14.05.2013r., przy wyliczaniu renty rodzinnej organ rentowy przyjął prawidłowe wartości, dotyczy to również zastosowanej kwoty bazowej. W momencie nabycia uprawnień do emerytury przez S. M. wyniosła ona 669,96zł, a po waloryzacji 717,16zł. Nie ma podstaw do przyjęcia innej kwoty bazowej, zwłaszcza w wymiarze obowiązującym w dacie zgłoszenia wniosku o rentę rodzinną. Wówczas bowiem zmarły był już uprawniony do świadczenia (emerytury), które stanowiło podstawę wymiaru renty rodzinnej.

Organ rentowy oraz Sąd nie mają wpływu na zasady waloryzacji świadczeń emerytalnych, nie można zatem czynić żadnych zarzutów w tym zakresie. Ponadto nie ujawniono okoliczności, które wskazywałyby na uchybienia organu rentowego w tym zakresie. Za słuszne należy również uznać stanowisko organu rentowego, iż nie ma również podstaw prawnych, które nakazywałyby uwzględnienie kwoty bazowej obowiązującej w dacie składania wniosku o rentę rodzinną.

W tym miejscu podkreślić należy, że Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29.10.2002r. stwierdził, że przeliczeniu polegają emerytury, do których prawo powstało po dniu 31.12.1998r. Jak wynika z dołączonego odpisu aktu zgonu, S. M. zmarł w dniu 12.01.2012r., a uprawniony do emerytury był od dnia 15.02.1997r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego, zatem przeliczenie, którego wnioskodawczyni domaga się, nie przysługuje.

Przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie przewidują możliwości obliczenia renty rodzinnej z uwzględnieniem kwoty bazowej, która obowiązuje w dacie przyznania prawa do renty rodzinnej. Podkreślić w tym miejscu należy, że wnioskodawczyni otrzymała w tej kwestii stosowne informacje z różnych instytucji, jak np. Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, gdzie wyjaśniono jej obowiązujące zasady przyznawania świadczeń emerytalnych i rentowych.

Wnioskodawczyni w żaden sposób nie wykazała, aby kolejna decyzja organu rentowego była błędną i sprzeczną z prawem.

Z tych względów, na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd orzekł jak w wyroku.

JK/mmw